ఈ వారం కథ

వీరీ వీరీ గుమ్మడి పండు...

గోపరాజు నాగేశ్వర రావు

మఫ్టీలో కాలినడకనే బయల్దేరేడు ఎస్.ఐ. యానాదయ్య. మరో అరఫర్లాంగు దూరంలోనే వుంది పోలీస్టేషను. సరిగ్గా వీధి మలుపు దగ్గరికి వెళ్ళగానే కరెంటు పోయింది. చుట్టూ గాడాంధకారం!

యానాదయ్యకు చూపు సరిగా ఆనటం లేదు.కళ్ళు పొడుచుకొని చూస్తూ నెమ్మదిగా అడుగులు వేస్తున్నాడు.

"ఒరేయ్...ఆగురా!" బొంగురు గొంతేదో వినిపించింది.

యానాదయ్య ఆగి, కోపంగా ఆ గొంతు వినిపించిన వేపు చూశాడు.

అసలే నక్సలైట్ల హడావిడి! ఎందుకైనా మంచిదని జేబిలోంచి సర్వీసు రివాల్వరు బయటికి తీస్తోండగా ఇద్దరు ముసుగు మనుషులు యానాదయ్య మీద దాడిచేసి పెడరెక్కలు విరిచి పట్టుకున్నారు. మరో ఇద్దరు ముందు వేపుగా వచ్చి యానాదయ్య పొట్టమీద బలంగా గుద్ది "జేబిలో ఎంతుందో తీయ్.." అరిచేరు.

వాళ్ళు దొంగలేనని అర్థమైంది యానాదయ్యకు. దాంతో ధైర్యం చిక్కింది. "ఒరేయ్! నేను ఎస్.ఐ. యానాదయ్యన్రా" అంటూ పెద్దగా అరిచేడు.

ఆ నలుగురు దొంగలూ ముఖాల మీదున్న ముసుగుల కంతల్లోంచి అప్పుడు పరీక్షగా యానాదయ్య కేసి చూశారు. జరిగిన పొరపాటు అర్థమైంది.

"విడిచిపెట్టి పారిపోదామా?" దొంగల్లో ఒకడు మిగతా వాళ్ళను అడిగేడు భయంగా.

ఆ నలుగుర్లోకీ సీనియర్ దొంగ తల అడ్డంగా తిప్పేడు జ్ఞానిలా!

"మరి ఎటూ పొట్టమీద గుద్దేంకదా,మనం విడిచి పెట్టినా ఎస్.ఐ.గారు మనల్ని విడిచి పెట్టడు. ఏం చేద్దాం?" మరో దొంగ తన అనుమానం వ్యక్తం చేశాడు.

పైగా యానాదయ్య తను ఎస్.ఐ.నేనన్న దానికి గుర్తుగా జేబిలో సర్వీసు రివాల్వరుందనికూడా దొంగలకు చెప్పాడు.

"గుద్దినోళ్ళం ఎటూ గుద్దేం కదా, పూర్తిగా గుల్ల బారగొట్టి సైడుకాల్వలో పార్లించి పోతే?"

జ్ఞాని ఇంకా వేగంగా తల అడ్డం తిప్పతూ "గట్ల జేస్తిమనుకో-డిపార్టుమెంట్ల ఇజ్జత్కీ సవాలైతది. అంటే - పిరిట్టేజికొచ్చనైద్ది. కట్‌మల్ గాల్లంతా ఇకట్లై ఖోజ్జేస్తరు మనల్ల. దొరికినమే మను కొండ్రి - బజ్‌నల్ల దాగిన దూద్‌యాదికొస్తది. గట్ల దంతరు బిడ్డా!" చెప్పేడు జ్ఞాని.

"కింద మాకి దొచ్చేద్దాం"

జ్ఞాని మళ్ళీ తల తిప్పి-"జర్రంత దూరం ఎల్తమో లేదో యురివ్వాల్వర్ దీసి కాలుస్తడు"

"మరైతే ఏం చేద్దాం?"

"యుర్రివాల్వర్ గుంజు పోండ్రి...జల్దెల్దాం" చెప్పేడు జ్ఞాని.

** ** **

స్టేషన్లో హెడ్‌కానిస్టేబులు ఏసురత్నానికి ఉబుసు పోటం లేదు. పోలీసులంతా రాత్రి ఎస్.ఐ. మీద దాడిచేసిన దొంగలవేటలో ఊరంతా గాలిస్తున్నారు. స్టేషన్లో తనూ, పెంట్రీ ఇద్దరే మిగిలేరు.

ఏసురత్నం కుర్చీలోంచి లేచి స్టేషన్ గేటు దగ్గరికి నడిచేడు.

పెంట్రీ ముందు నిలబడి --'దొంగలక్కూడా నీతి చచ్చిందంటే కలిమాయే మరి..." చుట్టముక్క వెలిగిస్తూ చెప్పేడు ఏసురత్నం.

నవ్వాలి కనుక నవ్వి, నవ్వేందిక చాలనుకొని, మళ్ళీ కట్టెలా నీలుక్కుపోయేడు పెంట్రీ.

"దొంగ నాకొడుకులు మామూలు జనాన్నికొట్టేది చాలక ఎస్.ఐ.గార్నే..ఛీ..ఛీ.." ఏసురత్నం ఎంతగా నొచ్చుకున్నాడో!

పెంట్రీ నడుముల్దగ్గర మరమేకులు లూజయిన ట్టొంగి "ప్చ.." అని మళ్ళీ నీలుక్కుపోయేడు.

"అయిపోయింది. అంతా అయిపోయింది. కలి నాలుగో పాదాంతంలో కొచ్చింది. నా థియరీ ప్రకారం ఇంకో ఆరేళ్ళలో ప్రళయం వచ్చి భూమ్మీది జీవకోటి మొత్తం నశించిపోతుంది" చెప్పేడు ఏసురత్నం గంభీరంగా.

పెంట్రీ నట్లన్నీ లూజయినట్టు పూర్తిగా ఒంగి, హైఓల్టేజి బల్బల్లే వెలుగుతున్న ముఖంతో-

"మరైతే మీరు మొన్నొచ్చిన దసరా మామూళ్ళ వాటా పదివేలు బ్యాంకులో పదేళ్ళకు ఫిక్సుడేసేరేం సారూ?" ధర్మసందేహ నివృత్తి కోసం ఆసక్తిగా అడిగేడు పెంట్రీ.

ఏసురత్నం విసుగ్గా చుట్టముక్కను దూరంగా విసిరికొట్టి పోలీసు భాషలో పెంట్రీతో ఏదో అన బోతున్నప్పుడే స్టేషన్ ముందు ఎస్.ఐ. యానాదయ్య జీపొచ్చి ఆగింది.

హెడ్డు హడావిడిగా లోపలికి వెళ్ళేడు.

పెంట్రీ తన డ్యూటీ ప్రకారం సెల్యూటుకొట్టి నీలుక్కుపోయేడు.

"ఏదేనా క్లూ దొరికిందాసార్?" కుర్చీలో కూచున్న యానాదయ్యను అడిగేడు హెడ్డు.

ఎస్.ఐ. ముఖంలో జీవకళే లేదు.

"ఆ...ఆ నలుగురు దొంగల్లో ఒకడు తెలంగాణా వాడు. ఇంకోడు రాజమండ్రోడు. మిగతా ఇద్దరూ మన్నాకొడుకులే.."

"పోలీసోళ్ళా?" ఆశ్చర్యపోతూ అడిగేడు హెడ్డు.

"కాదు. గుంటూరోళ్ళు." వివరించేడు ఎస్.ఐ.

ఇందాక అమ్మగారు ఫోన్‌చేసిన విషయం హెడ్డు కప్పుడు గుర్తొచ్చింది. 'సార్! ఈ రోజు చేపల పులుసట. అన్నానికి తమర్ని ఇంటికే రమ్మని ఫోన్ చేసేరు అమ్మగారు" చెప్పేడు హెడ్డు.

యానాదయ్య కుర్చీలోంచి లేచేడు.

కొంచెం సేపటికి జీపు కదిలిన చప్పుడు వినిపించింది.

** ** **

"వీరీ వీరీ గుమ్మడి పండూ- వీరి పేరేమి?" తన క్వార్టరు ముందు ఆడుకుంటోన్న పోలీసు పిల్లల్ని పరీక్షగా గమనిస్తున్నాడు ఎస్.ఐ. యానాదయ్య.

"వీరి పేరేమి?" అని అడగ్గానే కళ్ళు మూసుకున్న పిల్ల కూడాఎంత కరెక్టుగా పేరుచెప్పిందో! పైగా చాలా మంది పిల్లలున్నా ఆ పిల్లపేరే చెప్పి దొంగ పెట్టించిందికూడా.

యానాదయ్య బుర్రలో స్పార్కులా ఆలోచనొకటి మెరిసింది. నిమిషం కూడా ఆలస్యం చెయ్యకుండా 'బ్రేవ్' మని త్రేన్చి హడావిడిగా వెళ్ళి జీపెక్కి కూచున్నాడు.

జీపు ఎరుకల కాలనీ వేపుకు దూసుకు పోయింది.

** ** **

చిత్రహింసల గదిలో...

"....అయ్యా...ఎస్.ఐ.గోరూ! తమరింకా లాఠీల్తో గొట్టండి. నాకేటీ గాదు.గాడిదె నెత్తురు తాగేనోణ్ణి. మీ లాఠీనే విరిగింది. చూశారుగా. కానీ బాబో!నా మనసులో నెప్పెడుతోంది. ఎందుకో తెలుసా? ఎస్.ఐ.గారు నన్ను కొట్టాడేంటా? అని. మనిద్దరి మధ్య దోస్తీ మర్చిపోయాడేంటా? అని. డి.ఎస్.పి. గోరింట్లో ఎవుడో బంగారం దొబ్బుకెళ్తే నన్ను దొంగనని ఒప్పించుకొని బంగారం కొట్టు కాశయ్య కాడ పది సెవుర్లు గుంజకొచ్చి, దొరవోరికిచ్చి- పంద్రా ఆగస్టుకు పతకం కొట్టేసేరు. ఆడెవుడో సి.ఐ. గోరింట్లో వీళ్ళ మోటారు మాక్కెల్తే పాద్దాని బదులుకొత్తద్దెచ్చి పెట్టి 'మాకింది నేనే' అనకుంటే మీ దోస్తీ కోసం"జై..నేనే' అని జైల్జేసొచ్చా. యిస్వాసం.. మడిసన్నాక యిస్వాసం ఉండాలి.." ఏలియాగాడు ఒంటి మీది దెబ్బల్నీ, తన్నుకొట్టిన యానాదయ్యనూ మార్చి మార్చి చూస్తూ ఉపన్యాసం దంచుతున్నాడు.

ఒక్క క్షణం ఆలోచించి - చేతిలో వున్న సగం విరిగిన లాఠీనికిందికి విసిరి కొట్టి గిర్రున వెనక్కు తిరిగి వెళ్ళితన కుర్చీలో కూచున్నాడు.

గదిలోంచి ఇంకా ఏలియాగాడు పెద్దగా అరుస్తూనే ఉన్నాడు.

"పెద్ద మడుసుల ఒప్పందం ప్రకారం మన రాష్ట్రాన్ని జోన్లు చేసేరు. గుంటూరు, ప్రకాశం, నెల్లూరూ నా జోను. నాజోన్లో ఏ పోలీస్టేషన్లోనైనా అడగండి-నా నిజాయితీ ఏంటో. అసుమంటోణ్ణి మీ రివాల్వర్ మాకుతానా.."

"ఛీ...వాణ్ణి వొదిలేయ్" హెడ్డుతో చెప్పి తల పట్టుక్కూచున్నాడు యానాదయ్య.

హెడ్డు వెళ్ళి ఓ ఐదు నిమిషాల్లో తిరిగొచ్చేడు. ఎస్.ఐ. బల్ల దగ్గరే వినయంగా నిలబడి"సార్!" పిల్చేడు.

చదువుతున్న 'సురక్ష'ను బల్లమీద పెట్టి 'ఏంటి?' అన్నట్టు తలెత్తి చూసేడు యానాదయ్య.

"మా అమ్మాయికీ రోజు పెళ్ళి చూపులు. ఓ గంటలో మగ పెళ్ళి వాళ్ళొస్తారు. కాస్త పర్మిషన్ ఇస్తే ఇంటిదాకా నెళ్ళొస్తాను" చెప్పేడు హెడ్డు.

"దాందేముందిలే.. వెళ్ళి, త్వరగా రా.."

సెల్యూటు చేసి ఇంటికి బయరుదేరేడు హెడ్డు.

** ** **

"నమస్తే సార్!" అన్నది వినిపించి తలెత్తి చూసేడు యానాదయ్య.

ఎదురుగా నలుగురు వ్యక్తులు కనిపించేరు.

"హెడ్డుగారి కోసం వచ్చాం సార్"

"ఇప్పుడే ఇంటికి వెళ్ళేరు. వాళ్ళమ్మాయికి.."

"అదేసార్! పెళ్ళి చూపులు. మేమే అబ్బాయి తరపు వాళ్ళం. వాళ్ళింటికి వెళ్తూ దార్లోనే కదా అని ఇక్కడికొచ్చాం. ఈ అబ్బాయే పెళ్ళికొడుకు" ఓ కుర్రవాణ్ణి చూపించి చెప్పేడు ఆ నలుగుర్లో ఒకడు.

యానాదయ్య ముఖం వికసించింది. కుర్రవాడు చాలా అందంగా వున్నాడు.

"ఏం చదివేవ్?" కుర్రాణ్ణి అడిగేడు యానాదయ్య.

"ఎం.ఏ. అయిపోయింది సార్. వేరస్తుల మనస్తత్వం మీద ఎం.ఫిల్ చేస్తున్నాను"వినయంగా చెప్పాడు కుర్రాడు.

యానాదయ్య జీపు డ్రైవర్ని కేకేసి పిల్చేడు. అతడొచ్చేలోపే "హెడ్డుగారింటికి ఎలా నెళ్తారు?" అడిగేడు.

"అడ్రసు తెలుస్సార్.నెమ్మదిగా నడిచివెళ్తాం"

"ఎందుకూ..జీపులో వెళ్ళండి" చెప్పేడు ఎస్.ఐ. డ్రైవరొచ్చేడు.

"వీళ్ళను జీపులో తీసుకు వెళ్ళి దింపు" అని డ్రైవర్తో చెప్పి మళ్ళీ 'సురక్ష'లో లీనమైపోయేడు యానాదయ్య.

** ** **

హెడ్డు అరగంటలోనే స్టేషనుకు తిరిగొచ్చేడు. ముఖానికి పట్టిన చెమట తుడుచుకుంటూ కుర్చీలో కూచొని 'ఉఫ్...' అనిగాలి వొదిలి. చొక్కా గుండీలు విప్పతీస్తుండగా ఎస్.ఐ. గొంతు వినిపించింది.

"పెళ్ళి చూపులు సక్రమంగా జరిగేయా? వాళ్ళేమన్నారు?" దూరం నించే అడిగేడు యానాదయ్య.

"ప్చ.. వాళ్ళకోసం చేయించిన రవ్వకేసరి, కాఫీలూ అంతా వృధా సార్. ఈరోజు రావటం లేదని టెలిగ్రాం యిచ్చారు" నీరసంగా చెప్పేడు హెడ్డు.

ఎస్.ఐ. గదిలో పెద్దగా ఏదో చప్పుడైంది!

హెడ్డు చివాల్న కుర్చీలోంచి లేచి వెళ్ళి ఎస్.ఐ. గదిలోకి చూసేడు. కుర్చీలోంచి లేవబోతూ యానాదయ్య జారికిందపడ్డట్టుంది. నెమ్మదిగా పైకిలేస్తూ "పెంట్రీ!"అని పెద్దగా అరిచేడు యానాదయ్య.

జీపొచ్చి స్టేషన్ ముందాగింది.

పెంట్రీ లోపలికొచ్చేడు.

"డ్రైవర్ని పిలువ్" గద్దించేడు యానాదయ్య.

పెంట్రీ వెళ్ళిపోయేడు.కొంచెం సేపటికి డ్రైవరు లోపలికొచ్చేడు.

"ఇందాక జీపులో వెళ్ళిన వాళ్ళనెక్కడ దించావ్?" ఆత్రంగా అడిగేడు యానాదయ్య.

"బస్టాండ్లో సార్. గుంటూరు వెళ్ళే బస్సు రష్గా వుంటే ఎస్.ఐ.గారి తాలూకు అని చెప్పి సీట్లు ఖాళీ చేయించల్లా ఎక్కించి పంపాను" చెప్పేడు డ్రైవరు గర్వంగా.

"హార్నా కొడకల్లారా!" అంటూ వైర్లెస్ సెట్టున్న గదివేపుకు హడావిడిగా గెంతేడు యానాదయ్య.

జరిగిందేంటో తెలియని హెడ్డు బుర్రగోక్కుంటూ స్టేషన్ బయటికి వెళ్ళేడు. "అసలీ కలియుగంలో." అంటూ భావాల పిచికార్ని పెంట్రీ వీపు గురిపెడుతూ...